

Takaró Mihály

Írni magyarként

Ó, micsoda havak,
miket szívemre hord a szél
Micsoda nyelv és szavak
ahogy
más senki nem beszél...

Nincs másik

Mire vágyhatnál
e gyúlékony hazában?
Históriája lapjain
ezernyi, földig rombolt
tiltakozás!
Itt, hol úgy bukdácsol a szó,
mint véres vetések közt
bóklászó, ágyúdörejttől riadt,
tanácstalan őzsuta...
Hol a fegyverropogás
ritka szüneteiben egykor
kintornahangot hozott
a léglökésektől bizonytalan
szél, csak azért, hogy újra és újra
életre tángált reményeink
bús balladáikba fúljanak.
Barátom, választhatsz bárhol újat:
Nekünk nincs másik haza sehol.

Kárpátalja

Csak egy üveg kvaszt akartam hozni onnan,
hol egyszer Árpád dicső népe hont foglalt,
S a vámos direkt felbontatta a kvaszom!
Magamban ezt gondoltam: ...ejnye, ejnye...

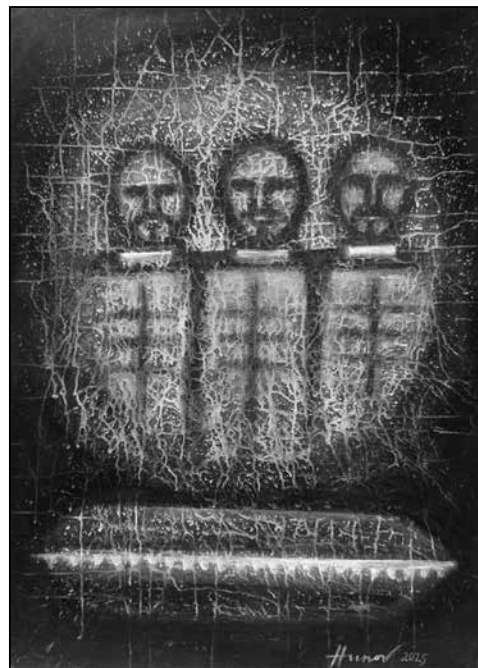
Fohász a Teremtőhöz

Bábszínház az egész világ!

Uram, törd össze a bábukészítő
bábokat!
Mert már bábok mozgatják a bábukat.
És bábuk ülnek a nézőtéren is,
bábok játszanak csupán a színpadon,
kik naponta olvassák az internet-
bibliát,
s szívük is csak virtuálisan szeret,
géphang mozgatja ujjukat, lábukat;
Uram, törd össze a bábukészítő
bábokat!

Uram, ha elküldenéd közénk Fiad,
Ő volna tán az egyetlen Ember itt.
S mi, ó, bábuvá silányult fiaid
szöges kezeit most áldva áldanánk!

Vagy, uram, ha nem lelsz már köztünk
Lelked szerinti Ember-fiat
Kérlek téged, semmit se várj, és
zárd be bábszínházvilágodat.

Gróf Apponyi Albert jóslata